

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 717/2024
26.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Биљане Синановић, Бојане Пауновић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела противправно заузимање земљишта у саизвршилаштву из члана 218. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Слободана Сврзића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Младеновцу К бр.219/23 од 19.12.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.119/24 од 21.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 26. јуна 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Слободана Сврзића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Младеновцу К бр.219/23 од 19.12.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.119/24 од 21.03.2024. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу К бр.219/23 од 19.12.2023. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела противправно заузимање земљишта у саизвршилаштву из члана 218. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика за које дело су им изречене условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по три месеца и истовремено одређено да се ове казне неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да на име паушала плате суду износе од по 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, као и трошкове који су настали на име трошкова заступања пуномоћника оштећених, које ће надокнадити солидарно, а који ће бити накнадно опредељени.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр.119/24 од 21.03.2024. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Младеновцу и браниоца окривљеног АА и ББ - адвоката Слободана Сврзића, а пресуда Основног суда у Младеновцу К бр.219/23 од 19.12.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ – адвокат Слободан Сврзић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених указује да су нижестепене пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. С тим у вези, у захтеву се наводи да је за постојање кривичног дела противправно заузимање земљишта неопходно да се ради о туђем земљишту, које је прешло у државину учиниоца, да је битно обележје овог кривичног дела противправност, као и постојање умишљаја код окривљених, односно свест о томе да је земљиште туђе, са намером присвајања, те да је у конкретном случају компромитован како умишљај извршилаца предметног кривичног дела, тако и њихова свест о противправности, због чега радње због којих су окривљени оглашени кривим не представљају кривично дело из члана 218. став 1. КЗ.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховни суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Радња извршења кривичног дела противправно заузимање земљишта из члана 218. став 1. КЗ јесте заузимање, односно успостављање фактичке државине на туђим земљиштима, при чему код извршиоца не мора да постоји намера присвајања. Битно обележје овог кривичног дела је противправност, а објекат радње је туђе земљиште, при чему умишљај учиниоца мора да обухвата свест о томе да је земљиште туђе, као и свест о противправности.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да су окривљени, према изреци правноснажне пресуде, од 09.08.2022. године до 31.05.2023. године, у урачунљивом стању, свесни свога дела, чије су извршење хтели, противправно заузели један туђи део земљишта – површину 0.05.22 ха њиве, која се налази у власништву оштећених ВВ и ГГ, на тај начин што су на овој њиви остављали своје покретне ствари – два теретна возила, два путничка возила, једну тракторску приколицу и више металних цеви и

профила разних димензија, иако су знали да је земљиште власништво оштећених, при чему су били свесни забрањености свога дела, то по оцени овога суда из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела противправно заузимање земљишта у саизвршилаштву из члана 218. став 1. у вези члана 33. КЗ, због ког су окривљени и оглашени кривим.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у овом делу одбијен је као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, обзиром да се у осталом делу захтева указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП, истицањем да је „дуго низ година на исти начин од окривљених коришћено то земљиште“, да је конкретни плац у спору, те да „заузеће само једног дела плаца, које није веће од 50%, отвара објективно питање суштинског заузећа“.

Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда члана 440. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља законски разлог због ког је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић